

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף כ"ד ע"ב

תקונא תשיעאה · תקונא עשיראה

טקסט התיקונים

◆ תקונא תשיעאה ◆

בְּרֵאשִׁית, יִר' א שֶׁכ' ת, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא, דְּעָלָה אֶתְמַר (שְׁמוֹת לֹא יֵד) מְחַלְלִיהָ מוֹת
יוֹמָת, דְּעָאֲלוּ אוֹיְבִים בְּחָלָל דִּילָהּ דְּאִיהוּ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים, וְאֶתְמַר בְּהוֹן (כַּמְדָּבָר יֵט יֵג) אֶת
מְקֹדֶשׁ יִי' טָמֵא, חָלָל מִמְלָכָה וְשָׁרִיָּה (אִיכָה ב ב), וְשִׁפְחָה עָאֲלַת בְּאֶתֶר דְּגִבְיָהּ, דְּאִיהִי
נָדָה שִׁפְחָה גּוֹיָה זֹנָה, וְסְאִיבַת אֶתְרָהּ, דְּתַמְנָן הָוָה נִיחָא דְשְׁכִינְתָּא, וְקָלָא הָוָה נְחִית
וְאָמַר, יִרָא שֶׁכֶּת, וְאִיהִי לֹא עֲבָדַת כֹּה, אֶלָּא חָלָל מִמְלָכָה וְשָׁרִיָּה, וּבְרַחַת שְׁכִינְתָּא
מִתַּמְנָן, בְּהֵהוּא זְמַנָּא שְׁחָקוּ עַל מִשְׁבְּתֵיהָ, וְאָמַרְתָּ שִׁפְחָה, לֹאֹ הָאִי כְּגִוּוֹנָא דְּעֲבָדַת שָׁרִי
לְשִׁפְחָה דִּילָהּ, הֵדָּא הוּא דְכָתִיב (בְּרֵאשִׁית טז ח) מִפְּנֵי שָׁרִי גִבְרָתִי אֲנֹכִי בְּרַחַת, אָמַר
קוֹדֶשׁא בְּרִיָּה הוּא, בְּרַתָּא דְרִשָּׁע חִיבָא, וְהָא אֶף עַל גַּב דְּשָׁרִי תִּרְכַּת לָהּ, אֲנָא רְחִימָנָא
עָלָהּ וְעַל בְּנָהּ, וְאַתּוֹן לֹא עֲבָדְתוֹן הָכִי, אֶלָּא גִרְמַתּוֹן (נ' א גַּמְלָתוֹן) בִּישׁ תַּחוּת טָב, אֲנָא
אוֹמִינָא לְאַעְבְּרָא מַלְכוּתָא חִיבָא מַעְלָמָא, וְלֹא יְהֵא חֲדוּהָ קֳדָמִי עַד דִּיתַאֲבִידוּ מַעְלָמָא,
וּבְהֵהוּא זְמַנָּא יְהֵא חֲדוּהָ קֳדָמִי, הֵדָּא הוּא דְכָתִיב (מִשְׁלִי יא י) וּבִאֲבָד רִשְׁעִים רָנָה:

תקון תשיעי, בראשית, יר' א שפ' ת, שהיא שכינה, שעליה נאמר מחלליה מות יומת, שנכנסו אויבים בחלל שלה, שהוא קדש קדשים, ונאמר בהם את מקדש יהו' טמא, חלל ממלכה ושריה, ושפחה נכנסת במקום הגבירה, שהיא נדה שפחה גויה זונה, וטמאה את מקומה, ששם היתה מנוחת השכינה, וקול ה' יורד ואומר, ירא שבת, והיא לא עשתה כן, אלא חלל ממלכה ושריה, וברחה השכינה משם. באותו זמן שחקו על משפתייה, ואמרה השפחה, לא זה כמו שעשתה שרי לשפחתה. זהו שכתוב מפני שרי גברתי אנכי ברחת. אמר הקדוש ברוך הוא: בת הרשע החיב, והרי אף על גב ששרה גרשה אותה, אני רחמתי עליה ועל בנה, ואתם לא עשיתם כה, אלא גרמתם (גמלתם) רע תחת טוב, אני נשבעתי להעביר את מלכות הרשעה מן העולם, ולא תהיה שמחה לפני עד שיאבדו מן העולם, ובאותו הזמן תהיה שמחה לפני. זהו שכתוב ובאבד רשעים רנה.

טקסט התיקונים

◆ תקונא עשירה ◆

בראשית שי' ר תא' ב, והא איהו שיר משופח מכל השירים, תאב מכל השירים, ועליה אתמר שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלוש שלו, הכי אוקמוהו, והאי שיר מתי יתער, בזמנא דיתאבדון סמא' ל וממנן דיליה חייביא מן עלמא, ובההוא זמנא אז ישיר משה (שמות טו א), אז שר לא כתיב אלא ישיר, והא אוקמוהו.

תרגום לעברית

תיקון עשירי, בראשית, שי' ר תא' ב, וזהו השיר המשפח מכל השירים, תאב מכל השירים, ועליו נאמר שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלוש שלו, כה פרשוהו. ומתי יתעורר השיר הזה? בזמן שיאבדו סמא' ל והממנים שלו הרשעים מן העולם,

ובאותו זמן אז ישיר משה, לא כתוב אז שר, אלא אז ישיר, והרי פרשוהו.

טקסט התיקונים

והאי שיר באז, סליק בפומא, אבל שיר איהו ודאי חכמת שלמה, בההוא זמנא ותרב
חכמת שלמה (מלכים א ה י).

תרגום לעברית

והשיר הזה באז, עולה בפה, אבל השיר הוא ודאי חכמת שלמה. באותו זמן ותרב
חכמת שלמה.

טקסט התיקונים

ומאן סליק לה לאתרה, דא משה, ורזא דמלה אז ישיר משה, באן סליק לה בתלשא,
האי תגא דתלשא איהי י' ישיר, ותקום מן ה' דמשה ושריא על רישא דו', ואתעבדת
תגא ז', וסליק לה עד אתר דאתגזרת מתמן.

תרגום לעברית

ומי העלה אותה למקומה? זה משה, וסוד הדבר - אז ישיר משה. באיפה מעלה אותה?
בתלשא. הכתר הזה של תלשא היא י' ישיר, ותקום מן ה' של משה, ושורה על הראש
של ו', ונעשית ז' כתר, ומעלה אותה עד המקום שנגזרה משם.

טקסט התיקונים

כד סלקא לגבי י' עלאה אתקריאת שיר זכר, וכד נחתא לגבי ה' אתקריאת שירה, הדיא
הוא דכתיב אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי' וגומר, דעלה אתמר
(תהלים קיח כב) אכן מאסו הבונים וגומר, דאיהי אבנא די מחת לצלמא דעבודה זרה,
בההיא זמנא דאתמחי צלמא דעבודה זרה דיוקנא בישא, אתמר ב' (דניאל ב לה)
ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ומלאת כל ארעא, הדיא הוא דכתיב (ישעיה ו ג)

מלא כל הארץ כבודו, והכי סליקת עד דלא אשכחין לה אַתר, ושאלין מלאכין בגינה
איה מקום כבודו להעריצו, ולא אשכחין לה שיעורא, עד דאמרין ברוך כבוד יי'
ממקומו, בגין דסלקא ליה עד אין סוף דאיהו י' רישא דא'.

תרגום לעברית

כשעולה אל י' העליונה נקראת שיר זכר, וכשיוֹרֶדֶת אל ה' נקראת שירה. זהו שכתוב
אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהו"ה וגומר, שעליה נאמר אכן מאסו
הבונים וגומר, שהיא אכן שמכה את צלם העבודה זרה. באותו זמן שנמחה הצלם של
העבודה זרה, הדמות הרעה, נאמר בה והאכן שהפכה את הצלם נהיתה להר גדול
ומלאה את כל הארץ. זהו שכתוב מלא כל הארץ כבודו, וכך עולה עד שלא מוצאים
לה מקום, ושואלים המלאכים בגללה, איה מקום כבודו להעריצו, ולא מוצאין לה
שעור, עד שאומרים ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, משום שמעלה אותו עד אין סוף,
שהוא י' הראש של א'.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ה ע"א) ◆

טקסט התיקונים

ובאן סליקת בעמודא דאמצעיִתא דאיהו ו', עטרה על רישיה, כד סליקת עטרה על
רישיה אַתְמַר בַּה (משלי יב ד) אשת חיל עטרת בעלה, וכד נחיתת תחותיה אַתְקַרִּיאת
בַּת זוגִיה יְחוּדִיה.

תרגום לעברית

ואיפה עולה? בעמוד האמצעי שהוא ו', עטרה על ראשו. כשעולה העטרה על ראשו,
נאמר בה אשת חיל עטרת בעלה, וכשיוֹרֶדֶת תחתיו, נקראת בת זוגו יחודו, הוא כתר
למעלה, הכתר של ספר תורה, בגללה נאמר ודאשתמש בתגא חלה, והיא נקדה של

קִמֵץ א' לְמִטָּה, כְּמוֹ זֶה א יְחִידוֹ לְמַעֲלָה הוּא כְּמוֹ זֶה א תָּג עַל סֵפֶר תּוֹרָה, לְמִטָּה כְּמוֹ זֶה
א' נִקְדָּה שֶׁל הַתּוֹרָה, וּבְגִלָּה נֶאֱמַר מִגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.